

[Foul H. Møller.]

rum; det gælder lige fra skeer, knive og gaffler til motorecykler og biler, til tanks og nu også i dette tilfælde til fly, som jo kun har en ganske bestemt levetid, et bestemt antal flyvetimer, hvor det er forsvarligt at anvende flyene; derefter kommer den dag, hvor man skal udskifte også denne del af forswarets materiel. Ganske givet og ganske naturligt.

Det ville være en dårlig forretningsmand, der, når han får et efter mit skøn ganske godt tilbud, ved at man sammen med andre kan gøre et godt indkøb nu og bestille nogle fly, som vi ved vi får anvendelse for til udskiftning omkring 1980-81, og som der er disse 4-5 års leveringstid på, undlod at gå med i dette, men sagde: åh, vi kan da vente lidt og se tiden an. Det ville da være en dårlig forretningsmand, som handlede sådan, han ville ikke være særlig forudseende. Jeg mener, at så kan vi lige så godt gå over til debatten om, hvorvidt vi overhovedet skal have et forsvar. Skal man have et forsvar, så skal man vel også have et effektivt forsvar, et forsvar, som lever op til dets mening.

Derfor kan vi fra kristeligt folkeparti ikke stemme for den foreslåede dagsorden, idet der står heri, at fortsat dansk deltagelse i forhandlinger om flykøbet har en række skadelige virkninger. Vi mener, at det kunne måske få adskilligt alvorligere virkninger, dersom vi ikke deltog i disse forhandlinger.

Fuglsang (DKP):

Den sidste taler kunne ikke forstå den problemstilling, at vi prøvede at finde ud af, hvad disse mange rare millioner eller milliarder kroner nu kunne bruges til. Ja men det er ikke ret mange timer siden vi diskuterede, hvordan vi kunne spare på pengene, og jeg kender næppe en forhandling i denne sal, hvor man rejser et krav, uden at det straks bliver sagt: så må I anvise dækning et andet sted. Det er altså det, vi ganske simpelt har

gjort. Der ligger en række uløste opgaver, som man siger, man ikke har penge til, og heroverfor har vi peget på, at der ligger i hvert fald et par milliarder kroner her. Men lad det være, hvad det er.

Spørgsmålet om, hvem der bestemte, hvorvidt vi skulle købe disse jagerfly eller ikke, var vitterlig et spørgsmål foranlediget af nogle bemærkninger fra hr. Søgaard heroppe, og nu har jeg altså fået et svar. Det bestemmes ikke af NATO, det bestemmer vi selv, men selvfølgelig bestemmes det også ud fra vores forpligtelser over for NATO. Hvem afgør de forpligtelser? Hvem er vi forpligtet over for? Er det en NATO-stab, som undertiden kritiserer os, fordi vi er lovlig karrige med de militære udgifter, eller gør vi det kun ud fra det danske folks tarv?

Jeg vil yderligere gerne sige, når man taler om forpligtelser, at fordi vi ikke ønsker de jagere eller andre militære udgifter, føler vi ikke en mindre forpligtelse over for den danske befolkning end den forpligtelse, jeg formoder andre mennesker i denne sal føler.

Hr. Robert Pedersen var igen i sit lyriske hjørne og talte om, at vi hygger os i smug, mens hele verden brænder. Ja men vi har da lov til at have det system, at vi hygger os bedst i smug, hvis vi kan være med til at hindre, at verden kommer i brand. Dermed mener vi altså, at i denne konkrete situation, hvor stærke kræfter i verden forhandler om at nedruste, så er det vores bidrag til at hindre, at verden kommer i brand, at vi i hvert tilfælde ikke opruster i vores del af verden.

Der bliver talt om magtbalancen, og der bliver talt om den tragiske fortid, vi har haft. Jeg synes, hele den nyere tids historie, som har været nok så tragisk, har vist, at militære blokke og international militær kaprustning har været skyld i tragedierne, har ført verden ud i to krige. Hvis man skal lære af fortiden, så må man gå den vej, at hvis man taler magtbalance, så skal der balanceres nedad, så skal man styrke de kræf-